2012. augusztus 11–12., hétvége • LXX. évfolyam • 188/2. szám, 20+12 oldal • Budapesti kiadás • 245 forint, előfizetőknek 141 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

Janics Natasa két győztes futam után várja döntőjét, vele indul a londoni hajrá

- A kézilabda-válogatott szoros meccsen kapott ki, a bronzért játszhat.
- Az utolsó olimpiai hétvégére maradt a két öttusaverseny. **Sport →18–20**

SZABÓ MÁTÉ LETT AZ AB ELŐRETOLT HELYŐRSÉGE

Az ügy →4

IMF-megállapodás Az új MNB-vezetés sem helyettesítheti a hitelszerződést

A tavasz már késő...

A kormánynak egy tényleg szelíd jegybankelnök sem tudna sokat segíteni FOTÓ: KURUCZ ÁRPÁD

Csuhaj Ildikó

Az sem lenne tragédia, ha tavaszig nem írná alá a magyar kormány az IMF-megállapodást, hiszen a likvidást nem fenyegeti veszély, 2013 márciusával pedig távozik *Simor András*. *Orbán Viktor* miniszterelnök pedig nyilván olyan jegybankelnököt nevez ki, akivel kölcsönös lesz a bizalom – ezt a véleményt azután fogalmazta meg munkatársunknak egy kormánypárti politikus, hogy *Kovács Árpád* a *Népszabadságnak* azt mondta: véleménye szerint az IMF-megállapodás a helyes út, szerinte lesz is, „valamikor ősszel vagy tavasszal”.

A Költségvetési Tanács elnöke előrebocsátotta: véleményük szerint a 2013-as költségvetés a jelenlegi formájában finanszírozható, és az államadósság-szabály betartható a meglévő kockázatok mellett is, feltételezve, hogy nem romlik tovább a gazdasági környezet. A politikai támogatás megvan ahhoz, hogy a költségvetési számokat újabb és újabb szigorításokkal, kurtításokkal, a kifizetések halasztásával tartsa a kormány. Ez azonban csak látszatmegoldás, mert eközben gondoskodni kell fenntartható gazdasági növekedésről. Ezt is valahogy finanszírozni kell, ha viszont több pénzt visz el az adósságszolgálat, akkor kevesebb jut másra. Ezért elsődleges, eminens érdek fűződik ahhoz, hogy az államháztartás külső forrásbevonása a lehető legolcsóbb legyen. – Én nem tudok elképzelni olyan kormányt, amely az ország és önmaga ellen cselekszik. Mint mondtam, megállapodás nélkül is finanszírozható a 2013-as év – csak nem mindegy, hogy hogyan, és ennek milyen következményei lennének 2014-re, 2015-re – hívta fel a figyelmet Kovács Árpád.

Kétségkívül van olyan hang a kormányoldalon, amely szerint nem biztos, hogy mindenáron szükség lesz az IMF-megállapodásra, hiszen az új jegybankvezetés 2013 tavaszától „lendíthet a gazdaságpolitikán”, például azzal, ha leviszi az alapkamatot. A devizatartalék felhasználása költségvetési célokra nem lehetséges, de az új jegybankvezetés „szélesíthet a mozgásterén”. Minderre néhány, a kormánnyal szimpatizáló, lapunk által megkérdezett közgazdász azt mondta: az IMF-megállapodást semmiképp sem helyettesítheti az új jegybankelnök kinevezése. Az alapkamat nem kellőképp óvatos mérséklésének nagy volna a kockázata, különösen, ha nincs külső piaci visszaigazolás, mert akkor „elszállhat a forintárfolyam, zuhanna a részvényárfolyam is”. „Az elsődleges jegybanki feladat az infláció elleni harc és az árstabilitás, az MNB nem vállalhat rizikót” – hívta fel a figyelmet egy szakpolitikus, emlékeztetve: az államkötvények nagyrészt külföldiek kezén vannak.

Azzal a lapunknak nyilatkozó gazdaságpolitikusok egyetértenek, hogy a lejáró hitelek refinanszírozása leghamarabb 2013 közepén kényszerítheti ki az elérhető legalacsonyabb költséggel járó megoldásokat, így az IMF-megállapodást. A magyar kormány „nem bazírozhat” a török megoldásra, arra, hogy tárgyalunk, aztán, ha stabilizálódni látszik a pénzügyi-gazdasági környezet, végül nem írunk alá megállapodást. Most mindkét félnek érdeke az őszi hitelszerződés, ennek van is realitása – véli egy jobboldali közgazdász, aki szerint az IMF sem akarhatja a viszonylag stabil Magyarországot a „déli perifériára tolni”, hogy aztán megállapodás hiányában, likviditási gondokkal küszködve Görögországhoz hasonló „botrányországgá” váljon. „Ez az EU-nak sem lenne jó” – tette hozzá a szakember.

Varga Mihály IMF-tárgyalásokért felelős miniszter és *Rogán Antal*, a delegáció tagja is többször megerősítette: szerintük ősszel lesz megállapodás. Hogy végül tényleg lesz aláírás, azt egyetlen befolyásos fideszes politikus sem kérdőjelezi meg, még annak ellenére sem, hogy Orbán Viktor már utalt rá: nem mindenáron kell, és a nemzetgazdasági érdekekkel nem lehet szembemenni. A kompromisszumkészséget jelzi, hogy a kormány kész visszatáncolni attól, hogy a tranzakciós adót az MNB-re is kivesse, miután az Európai Központi Bank ezt sérelmezte. Munkatársunknak korábban azt mondták: az EU és a valutaalap abból indul ki, hogy nem lesz meg az 1,6 százalékos gazdasági növekedés jövőre Magyarországon, ezért az IMF azt szeretné „kizsarolni”, hogy a kormány 200-300 milliárdos költségvetési kigazítást eszközöljön. A büdzsé tartalékát *Matolcsy György* tárcája 320-350 milliárd forintra tervezte, viszont ha kiesik a jegybankra terhelni tervezett 120 milliárd tranzakciós adó, mélyebben kell hozzányúlni a tartalékokhoz – a munkahelyvédelmi akciótervet Orbán ugyanis nem szeretné feladni. Hogy a szükséges pluszforrások újabb multiadó révén, egy felső szja-kulcs bevezetésével, esetleg a közösségi közlekedési kedvezmények szűkítésével folynak-e be, még nem lehet tudni.

ÖTÖDIK HASÁB

Hazugság

Normális országban úgy kezdődne a hír, hogy X. minisztert hazugságon kapták, és azonnali hatállyal beadta lemondását, amit Y. miniszterelnök rögtön el is fogadott. Ángyán volt vidékfejlesztési államtitkárnak és kormánypárti képviselőnek papírjai vannak arról, hogy Fazekas miniszter nyilatkozatai és a tényleges intézkedései, azok dátumai között finoman szólva ellentmondások vannak, s immár odáig ment, hogy gyakorlatilag felszólította: ne hazudjon! Arról például, hogy az állami földbérletek pályázati ügyeiben ki mit és miért tett, hogyan váltak semmivé az eredeti, a kistermelők érdekeit célzó elképzelések.

A felcsúti polgármester és futball-akadémiai elnök családjának látványos birtoknövekedését nem lehet megmagyarázni, ahogy egy másfél hónapos gyorstalpalón „gazdálkodóvá” lett szociálpedagógus vagy műkörmös hirtelen földügyi kiteljesedését sem. Azt sem, hogy egy pályázatot miként vont vissza előbb, mint hogy az arról szóló – állítása szerint jelenlétében hozott – döntés megszületett. Csak nagyon tájékozatlan vagy elfogult ember hiheti, hogy mindemögött nincsenek háttéralkuk, baráti telefonok. Aztán, ha kiderül, majd hazudunk valamit független és szakmai alapú elbírálásról, demokratikus döntéshozatalról.

Szemünk előtt épül újra Móricz Zsigmond világa, a Rokonoké. A haveroknak jut, másoknak nem. Játszhatjuk persze ezt is, de akkor tessék nyílt lapokkal csinálni. Megmondani előre, ki nyer földet, hol épül út, miként lesz állami támogatásból medence a barátunk panziójában, ki kaphat bármit, amit a hatalom osztogatta közpénzből lehet. És abbahagyni a nyilvánvaló hazudozást. Abból elég volt. *(A szerk.)*

Vélemény

Minek a BKV?

Bár időközben Vitézy Dávid is láthatóan megértette, a biztonság kedvéért Révész Sándor elmagyarázza, ki a jó gazda. **→11**

Eger elsötétít

A mai kurzus Lakatos elvtársainak szorgalmát értékeli Megyesi Gusztáv. **→11**

Ránki Péter arra volt kíváncsi, miféle emberek nem tudják vagy nem akarják kifizetni a rájuk rótt büntetést, inkább ledolgozzák azt. Úgy döntött, beáll közéjük. **Hétvége →12**

Az állam vizsgálja magát, miközben gyorsítania kéne a szuperlézert

Senki sem érti, mi történik a Szegedre tervezett uniós beruházás ügyében. Másra akarná költeni a kormány a beígért milliárdokat? Uniós szavahihetőségünk is kockán forog. **→6**

HELYEZKEDÉS, CSAJOZÁS, SZIGET

Sok véletlen játszott közre, de kollégánk, Csider István Zoltán a színpadról hallhatta a The Roots koncertjét. Mint kiderült, máshonnan élvezhetetlen lett volna a hangminőség. Közben a program művészeti kínálatát tesztelte Szemere Katalin. De lehet Orff-fal sikeresen csajozni? **→12**

FOTÓ: MÓRICZ SIMON

9 770133 175067 12188